

Petri Laaksonen

"Sadetta"

Visit "[Sadetta](#)" on [MotoLyrics.com](#)

Kun sade taukoaa sen tuoksu vain jÄÄ -
mÄ hÄmÄrÄssÄ hengitÄn elÄmÄÄ.
Jo tÄyttymystÄ tarjoaa,
kosteaa ja lÄmmiin maa,
kai ihan kohta yÄkin jo saa.
MÄ jostain kuulen huudon huolettoman,
juon vÄhÄn viiniÄ ja naurahdan.
Nyt muistan mitÄ kuiskasin sinua kun suutelin
ja kuinka koski kun rakastin.

Sadetta kun saa halkeileva maa,
pisaroiden pilvi peittÄÄ puut.
MinÄ kuihdun kuivuudessani
kunnes sateena sÄ tuut.
Sadetta on yÄ,
janoisena lyÄ sydÄmeni luokses kaivaten.
Painan pÄÄni rintaas sykkivÄÄn
satees vastaan ottaen.

NÄÄn ihos paahtuneen ja niin pehmoisen.
Sun kylkiluusi, kaulan ja kÄmmenen.
Jos silmÄni mÄ suljen vain,
lÄhestyt mua koskettain -
oot kauneinta mun maailmassain.

Sadetta kun saa halkeileva maa,
pisaroiden pilvi peittÄÄ puut.
MinÄ kuihdun kuivuudessani
kunnes sateena sÄ tuut.
Sadetta on yÄ,
janoisena lyÄ sydÄmeni luokses kaivaten.
Painan pÄÄni rintaas sykkivÄÄn
satees vastaan ottaen.

Kun sade taukoaa vain tuoksus jÄÄ,
taas hÄmÄrÄssÄ hengitÄn elÄmÄÄ.
NÄin kaikki kypsyä hiljalleen avautuen ihmeeseen
ja kasvan kanssa rakkauteen.

